

20 maart 2016

Palmpasen

Toen we op de morgen van Palmpasen de trappen opliepen naar de kerk, lagen er langs het looppad palmtakken verspreid. Ik vertelde: "In Nederland moeten wij het met buxustakjes doen, maar hier zijn het echte palmtakken." We hadden hier in Arapoti veertien jongeren die belijdenis van hun geloof aflegden. Ik zei zo bij mijn neus langs tegen enkele mensen die naast mij stonden: "Daar kunnen jullie als gemeente trots op zijn." Het antwoord daarop was: "We zijn er dankbaar voor."

En zo is het zeker! De kerk zat bomvol: ik schat zo'n driehonderd mensen. De jongeren zagen er uitzonderlijk netjes uit, waarmee ik bedoel te zeggen dat de meeste jongens een kostuum droegen. Ik was ontroerd bij het zien van zoveel betrokkenheid: dit kerkelijk gebeuren werd door de gemeente, de kerkenraad en niet in het minst door pastor Ilmo in een 'speciaal lijstje' geplaatst. De dienst werd door sommige families feestelijk afgerond in een eetgelegenheid, andere families vierden het samen thuis. Bij het zien van zoveel betrokkenheid, kan ik alleen maar zeggen: gefeliciteerd Igreja Evangelica Reformada van Arapoti. Gods zegen gewenst!

De Passion in Burgum

Van burens en vrienden kregen we 's middags foto's doorgestuurd van de Passion die in Burgum een paar

duizend bezoekers trok. Wij vonden dit heel bijzonder! Mee natuurlijk omdat het slot van de Passion boven op ons appartementencomplex was. Bedankt mensen voor de mooie foto's.

'Een vrouw die Jezus zalfde'

's Avonds had ik zelf de dienst in Arapoti. Daarvoor heb ik de tekst uit het evangelie van Marcus (Mc.14: 3-9) gekozen, die ik vorig jaar in Burdaard bij mijn afscheid ook heb gelezen. De preek heb ik iets aangepast, omdat de situatie hier weer heel anders is. Deze dienst was voor mij opnieuw heel bijzonder, omdat ik hier in Latijns Amerika de gelegenheid krijg iets van de bevrijdingstheologie te brengen, die in de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw mijn bijzondere belangstelling had. Het is de bevrijdingstheologie en de politieke theologie, gedoceerd door dr. Jan Leunissen (laat mij zijn naam hier maar noemen, want wat heb ik veel van hem geleerd!) op de Hogeschool te Leeuwarden. Hij heeft mij op dit pad gebracht. Met andere woorden: mijn

belangstelling voor theologie was gewekt. Later ging ik naar Groningen (doctoraal) en voor mijn kerkelijk naar Utrecht. Laat mij het nog maar eens benadrukken: de studie theologie heeft mij veel gegeven!

Deze week heb ik bij de supermarkt een busje olie gekocht. En aan het eind van de preek de volgende woorden gesproken:
“Vanavond ben ik het die een busje olie heeft meegenomen. Het is een dure, bijna zuivere olie. Ik heb het deze week gekocht in de supermarkt hier in Arapoti. Een gebaar? Ja, maar meer dan dat, véél en véél meer dan dat. Het is een ‘geschenk’ voor jou, voor u! Een geschenk van tederheid, van liefde, van genade, dat je er op een diepe manier op wijst wie je werkelijk bent. Als je door de winkel loopt en je ziet deze olie staan, denk dan nog eens aan dit geschenk van tederheid. Het is een beeld dat je er aan herinnert wie je werkelijk bent: een geliefd kind van God!”

De vrouw van het ‘dانسje’

Op 16 maart schreef ik over ons bezoek aan de kathedraal in Rio. In de blog schreef ik hoe ik was geraakt door het dansje dat een vrouw er voor ‘Christus in een wagentje’ maakte. Hoewel deze vrouw, naar ik aanneem, niks met ons protestantisme heeft, en evenmin geïnteresseerd zal zijn in Latijns-Amerikaanse bevrijdingstheologen als Leonardo Boff, Gustavo Gutiérrez en anderen, doet zij -in mij- deze week de woorden zingen: ‘Duizend, duizendmaal, o Heer, zij U daarvoor dank en eer’. Heerlijk wat zo’n dansje wel niet kan oproepen!

In de Stille week voor Pasen hebben wij hier in onze kerk van Arapoti, naast het Heilig Avondmaal en de Paaswake, iedere avond een korte bijeenkomst. Op maandag, dinsdag en woensdag is dat o.a. een compositie van beeld (kruisweg), muziek (Mattheüs Passion van Bach) en poëzie. De woorden van gezang 182 zullen daarin zeker meeklinken: “Jezus, leven van ons leven... .” In mijn gedachten beleef ik dan weer even het dansje van de vrouw daar in de kathedraal van Rio de Janeiro.

